

ആത്മാർത്ഥതയുടെ അനിവാര്യത

എം. എം. അക്ബർ

മതങ്ങളും അവയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളും കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളുമെല്ലാം ഏറെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്; മതവും മതചിഹ്നങ്ങളും ചൂഷണോപാധികളായി സ്വീകരിക്കുവാനും തങ്ങളുടെ അധാർമിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ മറയ്ക്കപ്പെടുന്ന മുഖംമൂടിയായി അവയെ കൊണ്ടുനടക്കാനും എമ്പാടും ആളുകളുള്ള കാലം. ഇത്തരത്തിൽ, ആത്മാർത്ഥതയുടെ കണികപോലുമില്ലാത്ത വിശ്വാസങ്ങൾകൊണ്ടും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾകൊണ്ടും ഭൗതികമായ നേട്ടങ്ങൾ ലഭിച്ചേക്കാം. ഒരു യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസി അവന്റെ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ജീവിതത്തെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതും ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുമൊന്നും ഐഹിക വിഭവങ്ങളെ കാമിച്ചുകൊണ്ടും മോഹിച്ചുകൊണ്ടുമായിരിക്കില്ല; ആകുവാൻ പാടില്ല. കാരണം, ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ നിസ്സാരതയും നശ്വരതയും അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും മനസ്സിലാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധബുർആൻ പറയുന്നു:

“ഐഹികജീവിതം കളിയും വിനോദവും മാത്രമാകുന്നു. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്കുള്ളതായ പ്രതിഫലം അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നതായിരിക്കും. നിങ്ങളോട് നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവൻ ചോദിക്കുകയില്ല” (47:36).

“നിങ്ങൾ അറിയുക: ഇഹലോകജീവിതമെന്നാൽ കളിയും വിനോദവും അലങ്കാരവും നിങ്ങൾ പരസ്പരം ദുരഭിമാനംനടിക്കലും സ്വത്തുക്കളിലും സന്താനങ്ങളിലും പെരുപ്പം കാണിക്കലും മാത്രമാണ്- ഒരു മഴപോലെ. അതുമൂലമുണ്ടായ ചെടികൾ കർഷകരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തി. പിന്നീടതിന് ഉണക്കം ബാധിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അത് മഞ്ഞനിറം പുണ്ടതായി നിനക്ക് കാണാം. പിന്നീടത് തുരുമ്പായിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ പരലോകത്ത് (ദുർവൃത്തർക്ക്) കഠിനമായ ശിക്ഷയും (സദ്വൃത്തർക്ക്) അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനവും പ്രീതിയും ഉണ്ട്” (57:20).

“എന്നാൽ ആർ അതിരുകവിയുകയും ഇഹലോകജീവിതത്തിന് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തുവോ (അവന്) കത്തിജ്വലിക്കുന്ന നരകം തന്നെയാണ് സങ്കേതം” (79: 37-39).

“സ്വത്തും സന്താനങ്ങളും ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ അലങ്കാരമാകുന്നു. എന്നാൽ നിലനിൽക്കുന്ന സൽകർമ്മങ്ങളാണ് നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ ഉത്തമമായ പ്രതിഫലമുള്ളതും ഉത്തമമായ പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതും” (18:46).

നബി(സ) പറഞ്ഞു: “പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ച് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ ഉദാഹരണം, നിങ്ങളിലെ ലൊരാൾ സമുദ്രത്തിൽ കൈവിരൽ മുക്കുന്നതുപോലെയാണ്. അതെന്താണ് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് അവൻ നോക്കട്ടെ” (മുസ്ലിം, ഇബ്നുമാജ).

ഈ യഥാർത്ഥ്യം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുള്ള വിശ്വാസവും തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും കാപട്യരഹിതമായിരിക്കും. ഐഹികജീവിത വിഭവസമാഹരണത്തിനായി വിശ്വാസത്തെയും സൽകർമ്മങ്ങളെയും ഉപയോഗിക്കാൻ അവർക്കു കഴിയില്ല. അങ്ങനെയായിരിക്കണം വിശ്വാസി എന്നാണ് ഇസ്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ സ്രഷ്ടാവിനെ വഞ്ചിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല.

“..... നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിലുള്ളത് നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയാലും മറച്ചുവെച്ചാലും അല്ലാഹു അതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോട് കണക്ക് ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും...” (2:284).

ഒരാൾ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിയായിത്തീരുന്നത് അവന്റെ വിശ്വാസം ആത്മാർത്ഥമായതാകുമ്പോഴാണ്; അവന്റെ സൽകർമ്മങ്ങൾ കാപട്യത്തിന്റെ കലർപ്പില്ലാത്തതും ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയുള്ളതാകുമ്പോഴാണ്. നബി(റ) പറഞ്ഞു:

“നിശ്ചയമായും കർമ്മങ്ങളെല്ലാം (സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത്) അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണ്. ഓരോ മനുഷ്യനും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ് ലഭിക്കുക” (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

ആരാധനകൾ വെറും പുറംപൂച്ചായിക്കൂടെന്നും തികച്ചും ആത്മാർത്ഥമായിരിക്കണമെന്നും ഇസ്ലാം അനുശാസിക്കുന്നു:

“കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിനുമാത്രം ആക്കിക്കൊണ്ട് ജ്ജൂമനസ്കരായ നിലയിൽ അവനെ ആരാധിക്കുവാനും നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനും സകാത്ത് നൽകുവാനും അല്ലാതെ അവർ കൽപിക്കപ്പെട്ടില്ല. അതത്രെ വക്രതയില്ലാത്ത മതം” (98:5).

“പറയുക: കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ട് അവനെ ആരാധിക്കുവാനാണ് ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്” (39:11).

ഇക്കാര്യം വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മതത്തെയും സൽകർമ്മങ്ങളെയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു താക്കീത് നൽകുന്നു:

“എന്നാൽ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവരും ജനങ്ങളെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും പരോപകാര വസ്തുക്കൾ മുടക്കുന്നവരുമായ നമസ്കാരക്കാർക്കൊക്കെ നാശം” (107:4-7).

“ജനങ്ങളെ കാണിക്കുവാനായി തങ്ങളുടെ സ്വത്ത് ചെലവഴിക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിലോ അന്ത്യദിനത്തിലോ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുമാണവർ. പിശാചാണ് ഒരാളുടെ കൂട്ടാളിയെങ്കിൽ അവൻ എത്ര ദുഷിച്ച ഒരു കൂട്ടുകാരൻ!” (4:38).

ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും, വിശിഷ്ട പ്രബോധകനും ജാഗ്രതപൂർവ്വത്തോടെ കാര്യമാണിത്. നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന സൽകർമ്മങ്ങൾ നമുക്ക് നേടിത്തരുന്നത് ശിക്ഷയാണെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ വലിയ ദൗർഭാഗ്യം മറ്റെന്താണുള്ളത്?

പ്രബോധനം ഒരു ബാധ്യതയാണ്; വളരെ പ്രതിഫലാർഹമായ പ്രവർത്തനമാണ്. ഭൗതികമായ താൽപര്യങ്ങളായിരിക്കരുത് ഒരു പ്രബോധകനെ നയിക്കേണ്ടത്. ലോകമാന്യത്തിന്റെ കറപുരളാത്ത, ഭൗതികതാൽപര്യങ്ങൾ തൊട്ടുതീണ്ടാത്ത, പടച്ചതമ്പുരാന്റെ പ്രതിഫലം മാത്രം ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗുണകാംക്ഷാനിർഭരമായ മനസ്സോടെയുള്ള പ്രവർത്തനമായിരിക്കണം ‘ദഅ്വത്ത്’. സർവശക്തനായ തമ്പുരാൻ നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ (ആമീൻ).